

17.11. Parkide ja haljasalade maaüksused

Tiheasustuses asuvate haljasalasid ja parke teenindavate maaüksuste puhul (linnad, alevikud jm), kehtib unikaalaadressi nõue. Hajaasustuses võivad maaüksuste nimed korduda juhul, kui puudub vajadus eristada neid lähiaadressi alusel või kui nad kuuluvad samasse kinnistusraamatu registriossa. Üldiselt soovitame haljasala teenindava maaüksuse nimes kajastada maa-ala tähistavat liigisõna *park*, *haljak*, *haljasala* vm.

Kui nimes maa-ala tähistav liigisõna on vastavuses oma otstarbega, kirjutatakse liigisõna üldjuhul nimetuumast lahku, nimetavas käändes ja väikese algustähega, nt *Mõisa park*, *Kalevi mets*. Kui üks park või haljasala jääb mitmele maaüksusele, soovitame kasutada eristamiseks suurtähest *P* ja numbrist koosnevat lisandit. Näiteks *Mõisa park P1* ja *Mõisa park P2*; *Kalevi mets P1* ja *Kalevi mets P2*.

Maa-ala liiki tähistava liigisõna võib kirjutada ka nimetuumaga kokku. Seejuures on liigisõna üldjuhul ainsuse nimetavas käändes, kuid kasutada võib ka ainsuse omastavat vormi, nt *Koerapark*, *Mõisapargi*.

Kui aga maaüksuse nimes maa-ala liiki tähistav liigisõna ei ole oma otstarbega vastavuses (nt on tänaseks endise pargi asemel põld või aiand), tuleb nimetuum ja omastavakäändeline liigisõna kirjutada kokku, nt *Keskpargi*, *Kalevimetsa*.

Juhul kui haljasala teenindav maaüksus asub tiheasustuses ning lähiaadressis soovitakse täpsustada nii maaüksuse asukohta kui ka otstarvet, on õigustatud paralleelaadressi määramine, nt *Mõisa tee 1 // Rasina mõisapark*.

Samuti võib tiheasustuses asuval haljasala teenindavale maaüksusele määrata ainult liikluspinnajärgse lähiaadressi, nt *Mõisa tee 1*.

Viimati uuendatud 05.01.2023